

Ruben Willaert
restauratie & archeologie
decoratie

GEEFT HET VERLEDEN EEN TOEKOMST

H. Torleylaan Padelclub (Beersel, Vlaams-Brabant)

Projectcode: 2022F301
juni 2022

ARCHEOLOGIENOTA
BUREAUONDERZOEK (FASE 0)
DEEL 1: RESULTATEN VAN HET BUREAUONDERZOEK

Colofon

Ruben Willaert NV
Ten Briele 14 bus 15
8200 Sint-Michiels-Brugge

Auteur: Julie Deryckere

Het eventuele nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan: /
De naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog:
Ruben Willaert, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069

© Ruben Willaert NV, Sint-Michiels-Brugge, 2022

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert NV.

Ruben Willaert NV aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

1	Resultaten van het bureauonderzoek.....	7
1.1	Administratieve gegevens.....	7
1.2	Onderzoeksopdracht	9
1.2.1	Doelstelling	9
1.2.2	Onderzoeksvragen	9
1.2.3	Juridische context	9
1.2.4	Randvoorwaarden.....	9
1.2.5	Archeologische voorkennis van het terrein	10
1.3	Werkwijze en strategie	11
1.3.1	Methode.....	11
1.3.2	Fysisch geografische situatie.....	11
1.3.3	Historische context en bekende archeologie vindplaatsen	11
1.3.4	Archeologische indicatoren	12
1.3.5	Verstoringshistoriek	12
1.4	Assessmentrapport	13
1.4.1	Introductie tot het projectgebied	14
1.4.1.1	Ruimtelijke situering	14
1.4.1.2	Geplande werken	15
1.4.2	Fysisch geografische en geologische situatie.....	17
1.4.2.1	Landschappelijke situering	17
1.4.2.2	Tertiaire lithostratigrafie	20
1.4.2.3	Quartaire lithostratigrafie	21
1.4.2.4	Bodemvormingsprocessen.....	22
1.4.3	Historische en archeologische voorkennis	23
1.4.3.1	Overzicht van de gekende archeologische waarden	23
1.4.3.2	Historische context en bekende archeologische vindplaatsen	31
1.4.3.3	Archeologische indicatoren en cartografische bronnen.....	33
1.4.3.4	Huidige gebruik en verstoringen	36
1.5	Synthese	39
2	Bibliografie	41

FIGURENLIJST

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).	8
Figuur 2: Projectgebied weergegeven op de topografische kaart van België (Bron: Geopunt). 8	
Figuur 3: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, middenschallig, winteropnamen, 2020 (Bron: Geopunt).	14
Figuur 4: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, middenschallig, winteropnamen, 2020 (Bron: Geopunt).	15
Figuur 5: Inplantingsplan weergegeven op de orthofoto, middenschallig, winteropnamen, 2020 (Bron: Geopunt, Opdrachtgever).....	16
Figuur 6: Projectgebied weergegeven op de Traditionele Landschappenkaart (Bron: Geopunt).	18
Figuur 7: Projectgebied weergegeven op het Digitaal Hoogtemodel van Vlaanderen (Bron: Geopunt).....	18
Figuur 8: Projectgebied weergegeven op het Digitaal Hoogtemodel van Vlaanderen (Bron: Geopunt).....	19
Figuur 9: Projectgebied weergegeven op het Digitaal Hoogtemodel van Vlaanderen (Bron: Geopunt).....	19
Figuur 10: Projectgebied weergegeven op de Tertiair Geologische Kaart (Bron: Geopunt)...	20
Figuur 11: Projectgebied weergegeven op de Quartair Geologische Kaart (Bron: Geopunt). 21	
Figuur 12: Projectgebied weergegeven op de Bodemkaart (Bron: Geopunt).	22
Figuur 13: Projectgebied weergegeven op het DHMV met aanduiding van de CAI-polygonen binnen een straal van 2 km van het projectgebied (Bron: Geopunt).	23
Figuur 14: Projectgebied weergegeven op het DHMV met aanduiding van de (Archeologie)nota's binnen een straal van 2 km (Bron: Geopunt).....	29
Figuur 15: Projectgebied weergegeven op de Ferrariskaart, 1771-1777 (Bron: Geopunt).....	33
Figuur 16: Projectgebied weergegeven op de Ferrariskaart, 1771-1777 (Bron: Geopunt).....	34
Figuur 17: Projectgebied weergegeven op de Atlas der Buurtwegen, ca. 1840 (Bron: Geopunt).	34
Figuur 18: Projectgebied weergegeven op de Vandermaelenkaart, 1846-1854 (Bron: Geopunt).	35
Figuur 19: Projectgebied weergegeven op de Poppkaart, 1842-1879 (Bron: Geopunt).	35
Figuur 20: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, kleinschalig, zomeropnamen, 1971 (Bron: Geopunt).	36

Figuur 21: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, kleinschalig, zomeropnamen, 1979-1990 (Bron: Geopunt).	36
Figuur 22: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, middenschallig, winteropnamen, 2000-2003 (Bron: Geopunt).	37
Figuur 23: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, middenschallig, winteropnamen, 2008-2011 (Bron: Geopunt).	37
Figuur 24: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, middenschallig, winteropnamen, 2020 (Bron: Geopunt).	38

TABELLENLIJST

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.	7
--	---

1 Resultaten van het bureauonderzoek

1.1 Administratieve gegevens

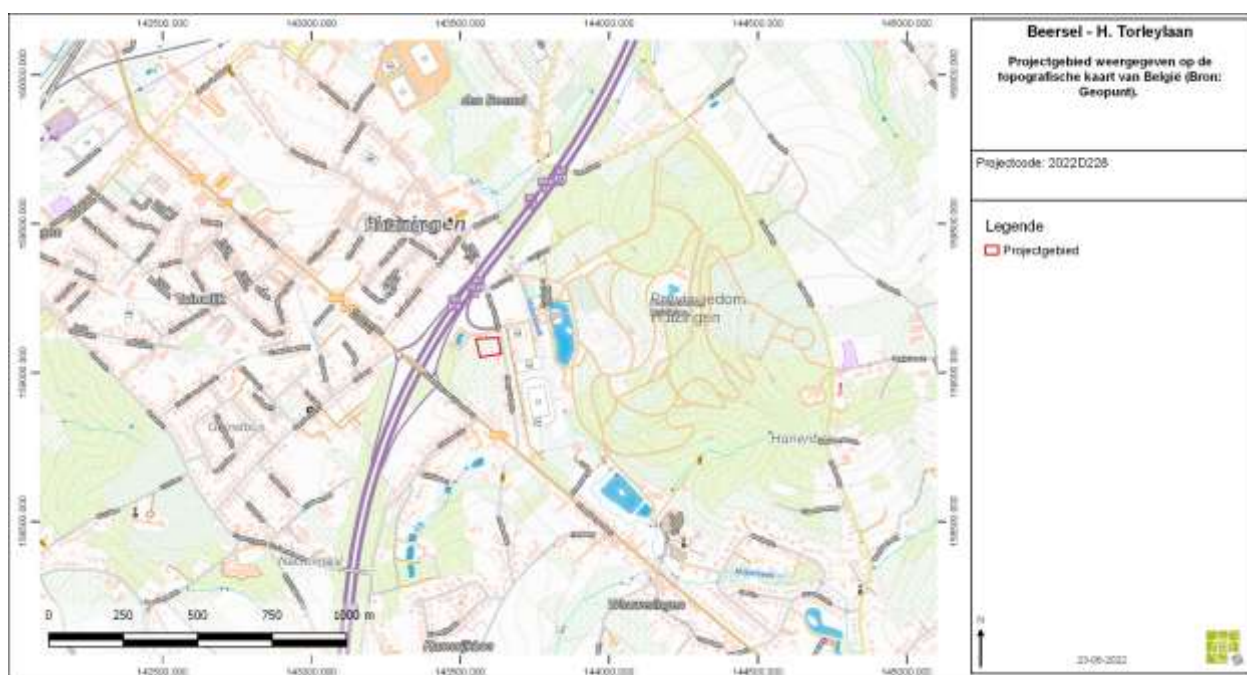
Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.

a) De locatie van het vooronderzoek met vermelding van:	Provincie	Vlaams-Brabant
	Gemeente	Beersel
	Deelgemeente	Huizingen
	Postcode	1650
	Adres	H. Torleylaan 89 1650 Beersel
	Toponiem	H. Torleylaan Padelclub
	Bounding box (Lambertcoördinaten)	$X_{\min} = 143535$ $Y_{\min} = 159043$ $X_{\max} = 143655$ $Y_{\max} = 159126$
b) Het kadasterperceel met vermelding van gemeente, afdeling, sectie, perceelsnummer of -nummers en kaartje	Beersel, Afdeling 4 Huizingen, sectie A, nr. 557e3 Figuur 1	
c) Een topografische kaart van het onderzochte gebied waarvan de schaal afgestemd is op de grootte van het projectgebied	Figuur 2	
d) Alle betrokken actoren en specialisten	Wouter Van Goidsenhoven (erkend archeoloog) Clara Thys (archeoloog) Aaron Willaert (historicus) Julie Deryckere (archeoloog)	
e) Personen buiten het project die geraadpleegd of betrokken werden voor algemene wetenschappelijke advisering	/	

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

Figuur 2: Projectgebied weergegeven op de topografische kaart van België (Bron: Geopunt).

1.2 Onderzoeksopdracht

1.2.1 Doelstelling

Het archeologisch vooronderzoek betracht altijd eerst door raadpleging van gekende en ontsloten informatiebronnen tijdens een bureauonderzoek eventueel aanwezig archeologisch erfgoed binnen het onderzoeksgebied te inventariseren, waarderen en veiligstellen.

1.2.2 Onderzoeksvragen

Voor het bureauonderzoek zijn volgende onderzoeksvragen te formuleren:

- Hoe is de aardkundige opbouw van het onderzoeksgebied?
- Welke processen van bodemvorming zijn bekend?
- Welke geomorfologische processen zijn bekend?
- Welke aardkundige eenheden zijn archeologisch relevant en wat is hun diepteligging?
- Zijn er archeologische resten bekend binnen de grenzen van het plangebied?
- Welke is de aard en ouderdom van bekende archeologische resten?
- Welke is de conserveringsgraad en gaafheid van de bekende archeologische resten?
- Wat is de invloed van de toekomstige inrichting op eventueel aanwezige archeologische resten?

1.2.3 Juridische context

Het onderzoeksterrein situeert zich volgens het gewestplan in een zone bestemd als recreatiegebied en natuurgebied. Het onderzoeksterrein situeert zich noch binnen een vastgestelde archeologische zone, noch binnen een archeologische site, noch binnen een zone waar geen archeologie te verwachten valt. Deze archeologienota wordt opgemaakt naar aanleiding van een geplande stedenbouwkundige vergunningsaanvraag waarbij de totale oppervlakte van de ingreep in de bodem 1000 m² of meer beslaat en de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000 m² of meer bedraagt.

De oppervlakte van het plangebied in kwestie bedraagt ca. 4336m², vandaar is men verplicht een bekrachtigde archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag.

1.2.4 Randvoorwaarden

Voor het bureauonderzoek worden enkel toegankelijke en beschikbare bronnen gebruikt.

Een archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem is momenteel economisch onwenselijk voorafgaand aan het aanvragen van de stedenbouwkundige vergunning. De opdrachtgever wenst het verkrijgen van een vergunning af te wachten.

Daarom wordt geopteerd voor de uitzonderingsprocedure waarbij een nota wordt aangeleverd op basis van een bureauonderzoek. In dit bureauonderzoek wordt nagegaan of er op het projectgebied een uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem noodzakelijk is en of (gedeeltelijke) vrijgave mogelijk is.

1.2.5 Archeologische voorkennis van het terrein

In 2020 werd reeds een bekrachtigde archeologienota opgesteld voor de zone ter hoogte van het projectgebied (ID 14700¹). De huidige archeologienota kadert echter binnen een nieuwe omgevingsvergunningsaanvraag en omvat bijgevolg gewijzigde geplande werken.

Binnen de grenzen van projectgebied Beersel – H. Torleylaan werd in het verleden nog geen vervolgonderzoek uitgevoerd.

In de omgeving zijn wel enkele archeologische vindplaatsen gekend (cfr. infra).

¹ <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/14700>

1.3 Werkwijze en strategie

1.3.1 Methode

In de praktijk resulteert het bureauonderzoek in een inschatting van het archeologisch potentieel van een onderzoeksgebied. Het archeologisch potentieel drukt een verwachting uit ten aanzien van voorkomen, aard, gaafheid en conservering van de archeologische resten in de ondergrond van de planlocatie. Het archeologisch potentieel is gebaseerd op vier variabelen: fysisch-geografische situatie, bekende archeologische vindplaatsen, archeologische indicatoren en de verstoringshistoriek.

Pas na de vaststelling van het archeologisch potentieel kunnen onderbouwde inschattingen worden gemaakt over de planeffecten op eventueel archeologisch erfgoed.

1.3.2 Fysisch geografische situatie

Geologische, geomorfologische en bodemkundige data informeren over de genese van het landschap in het plangebied, de bodemopbouw en de ligging en de stratigrafische positie van sedimenten waarin archeologische fenomenen kunnen voorkomen. Een aantal (prehistorische) vindplaatstypen kunnen bovendien uitgesproken gekoppeld worden aan specifiek aanwijsbare landschapsvormen.

De aardkundige data laten ook toe om een verwachting te formuleren ten aanzien van de verschijningsvorm, d.i. de conserveringsgraad en gaafheid van het archeologische erfgoed.

Volgende informatiebronnen werden geconsulteerd t.b.v. een eerste aardkundige analyse:

- Tertiair en Quartair geologische kaart van Vlaanderen
- Toelichting bij de Quartair geologische kaart van Vlaanderen
- Bodemkaart van Vlaanderen
- Digitaal Hoogtemodel van Vlaanderen
- Hydrografische kaart van Vlaanderen

1.3.3 Historische context en bekende archeologie vindplaatsen

Beschikbare historische en toponymische kennis over woonplaatsen (buurtschap, gehucht, dorp, stad) in en nabij het onderzoeksgebied kan een zinvol kader bieden om de betekenis van bekende archeologische vindplaatsen te evalueren.

Om een overzicht te krijgen van de bekende archeologische vindplaatsen binnen het onderzoeksgebied werd de Centrale Archeologische Inventaris van Agentschap Onroerend Erfgoed geraadpleegd en is lokaal geïnformeerd naar recent onderzoek. De recente onderzoeken die voortvloeiden uit archeologienota's zijn geraadpleegd via loket.onroerend.erfgoed.be.

1.3.4 Archeologische indicatoren

Archeologische indicatoren omvatten diverse datacategorieën zoals resultaten van non-intrusieve archeologische prospectietechnieken (bijvoorbeeld vondstmeldingen van metaaldetectie), toevallige vondsten bij niet-archeologische graafwerken, maar vooral ook historisch-cartografische bronnen, iconografische data en fotocollecties. Ze vormen fysiek aanwijsbare fenomenen die een aanwijzing kunnen zijn voor de aanwezigheid, ter plaatse of in de nabijheid, van archeologische sites.

Archeologische indicatoren zijn gezocht in de Centrale Archeologische Inventaris van het Agentschap Onroerend Erfgoed en in ontsloten cartografische bronnen die zowel via Geopunt als via het Nationaal Geografisch Instituut (Cartesius) ter beschikking worden gesteld. Bijkomende cartografische bronnen zijn waar relevant bekomen via verder archiefonderzoek.

1.3.5 Verstoringshistoriek

De verstoringsgraad van het onderzoeksgebied bepaalt in belangrijke mate de te verwachten gaafheid en bewaringsgraad van eventueel aanwezig archeologische bodemarchief. Om een correcte inschatting van de verstoring van de bodem te kunnen maken kunnen allerhande bronnen van pas komen. Zo kan mondelinge informatie van vroegere gebruikers of bewoners, beschikbare plannen van (verdwenen) constructies, verslagen van bodemonderzoeken en saneringen of informatie over delfstoffenwinning relevante informatie bieden.

Aanvullende informatie over recent historisch landgebruik is afkomstig van geraadpleegde luchtopnames vanaf 1971, ter beschikking gesteld via Geopunt.

1.4 Assessmentrapport

Het assessmentrapport omvat alle relevante gegevens die over het projectgebied verzameld kunnen worden uit toegankelijke literatuur en kaartmateriaal, die bijdragen tot het gefundeerd inschatten van het archeologisch potentieel van het plangebied. Om dit laatste te bereiken worden de verzamelde gegevens met elkaar vergeleken, geconfronteerd en samengelegd. Dit rapport heeft als doel het plangebied binnen zijn archeologisch en landschappelijk kader te plaatsen, rekening houdend met de geplande bodemingrepen. De studie maakt gebruik van verschillende datasets, waarbij het uitgangspunt steeds het ontwerpplan van de toekomstige bodemingrepen is. Dit ontwerpplan wordt telkens geprojecteerd op de geologische, bodemkundige en historische kaarten. Alle kaartmateriaal werd vervaardigd met behulp van QGIS, een geografisch informatiesysteem.

Op basis van deze assessment van het projectgebied kan een gegronde argumentatie opgesteld worden over de noodzaak en het nut van al dan niet verder te nemen archeologische maatregelen, die uiteengezet worden in deel 2: het programma van maatregelen.

1.4.1 Introductie tot het projectgebied

1.4.1.1 Ruimtelijke situering

Het projectgebied is gelegen te Huizingen, deelgemeente van Beersel in de provincie Vlaams-Brabant. Huizingen grenst ten noorden aan Lot, ten noordoosten aan Beersel, ten oosten aan Alsemberg, ten zuidoosten aan Dworp, ten zuiden aan Buizingen (Halle) en ten noordwesten aan Sint-Pieters-Leeuw. Het centrum van Huizingen is ca. 450 m ten noorden van het terrein gelegen. Het terrein grenst langs de oostelijke zijde aan de H. Torleylaan. Ca. 125 m naar het westen ligt de E19 (verlengde van de Ring rond Brussel). Precies ten noorden van het terrein ligt een oprit naar deze autosnelweg. Ca. 50 m ten westen van het terrein ligt een waterbassin of kunstmatig aangelegde vijver. De Molenbeek stroomt ca. 150 m ten westen van het terrein. De Disbeek loopt ca. 300 m naar het zuiden en sluit vervolgens aan op de Molenbeek op ca. 300 m ten zuidoosten van het plangebied. De Kesterbeek stroomt ca. 600 m ten noorden van het terrein.

Figuur 3: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, middenschalig, winteropnamen, 2020 (Bron: Geopunt).

1.4.1.2 Geplande werken

1.4.1.2.1 Bestaande toestand

Het projectgebied heeft een oppervlakte van ca. 4336 m². Het terrein bestaat quasi integraal uit grasland. Langs de oostelijke zijde is een zone braakliggende grond met verschillende bomen en struiken te situeren.

Figuur 4: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, middenschalig, winteropnamen, 2020 (Bron: Geopunt).

1.4.1.2.2 Ontworpen toestand

In 2020 werd reeds een bekrachtigde archeologienota opgesteld voor de zone ter hoogte van het projectgebied (ID 14700²). De huidige archeologienota kadert echter binnen een nieuwe omgevingsvergunningaanvraag en omvat bijgevolg gewijzigde geplande werken.

De opdrachtgever plant de aanleg van een padelclub met bijhorende omgevingsaanleg.

Binnen het projectgebied zullen buiten drie padelpleinen (tot. oppervlakte ca. 680 m²) en binnen vier padelpleinen (tot. oppervlakte ca. 880 m²) onder een afdak worden aangelegd. Voor de aanleg van de pleinen wordt rekening gehouden met een bodemingreep van ca. 30 cm –mv. Rondom het veld wordt telkens een betonnen ringbalk voorzien met een funderingsgleuf tot op ca. 95 cm –mv. Het afdak boven de overdekte velden zal een oppervlakte beslaan van ca. 1185 m² en gefundeerd worden door middel van funderingszolen die reiken tot op een diepte van 1 m –mv.

Het clublokaal zal een oppervlakte beslaan van ca. 108 m² en eveneens gefundeerd worden door middel van funderingszolen tot op 1 m –mv. Ten zuiden van het gebouw worden een septische put en regenwaterput voorzien tot op respectievelijk 2,1 en 2,8 m –mv. Rondom het lokaal en de pleinen wordt over een oppervlakte van ca. 865 m² een verhardingszone aangelegd. Hiervoor wordt een bodemingreep gerekend van ca. 80 cm -mv. Het overige gedeelte van het terrein zal worden ingericht als groenzone. Ten westen van het afdak zal tot slot binnen de groenzone een wadi worden aangelegd met een oppervlakte van ca. 50 m² tot op een diepte van ca. 1 m –mv. De wadi en regenwaterputten zullen aansluiten op een beperkt aantal nieuw te plaatsen leidingen. Hiervoor wordt rekening gehouden met een aanlegsgleuf van ca. 60 cm breedte bij 80 cm diepte.

Figuur 5: Inplantingsplan weergegeven op de orthofoto, middenschallig, winteropnamen, 2020 (Bron: Geopunt, Opdrachtgever).

² <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/14700>

1.4.2 Fysisch geografische en geologische situatie

1.4.2.1 Landschappelijke situering

Het projectgebied is volgens de traditionele landschappenkaart gelegen in de Brabantse leemstreek.

Het projectgebied is te situeren aan de westelijke rand van het Brabants plateau, op de overgang naar de vallei van de Zenne. Meer specifiek bevindt het terrein zich op de overgang van het plateau naar de beekvallei van de Molenbeek die zich ten zuidwesten van het plangebied verder insnijdt in het plateau en op zijn dichtste punt op ca. 150 m ten westen van het terrein gelegen is. Ca. 2,5 km ten noorden van het terrein loopt de Molenbeek over in de Zenne.

De Zennevallei wordt gekenmerkt door een sterk verschillende geomorfologie langs de linker- en rechterzijde. De rechterzijde is hierbij aanzienlijk hoger gelegen. De topografie van het oostelijke gebied, dat ook gekend is als het Brabants Plateau, wordt gekenmerkt door een sterk versneden reliëf, waarbij het hoogste punt (+139m TAW) zich bevindt op de waterscheidingskam Zenne-Dijle ter hoogte van St.-Genesius-Rode. Vanaf dit punt daalt het reliëf naar het noorden toe tot een hoogte van +25m nabij Zaventem. Een dik en algemeen verspreid loessdek heeft er de reliëfverschillen plaatselijk sterk afgezwakt³.

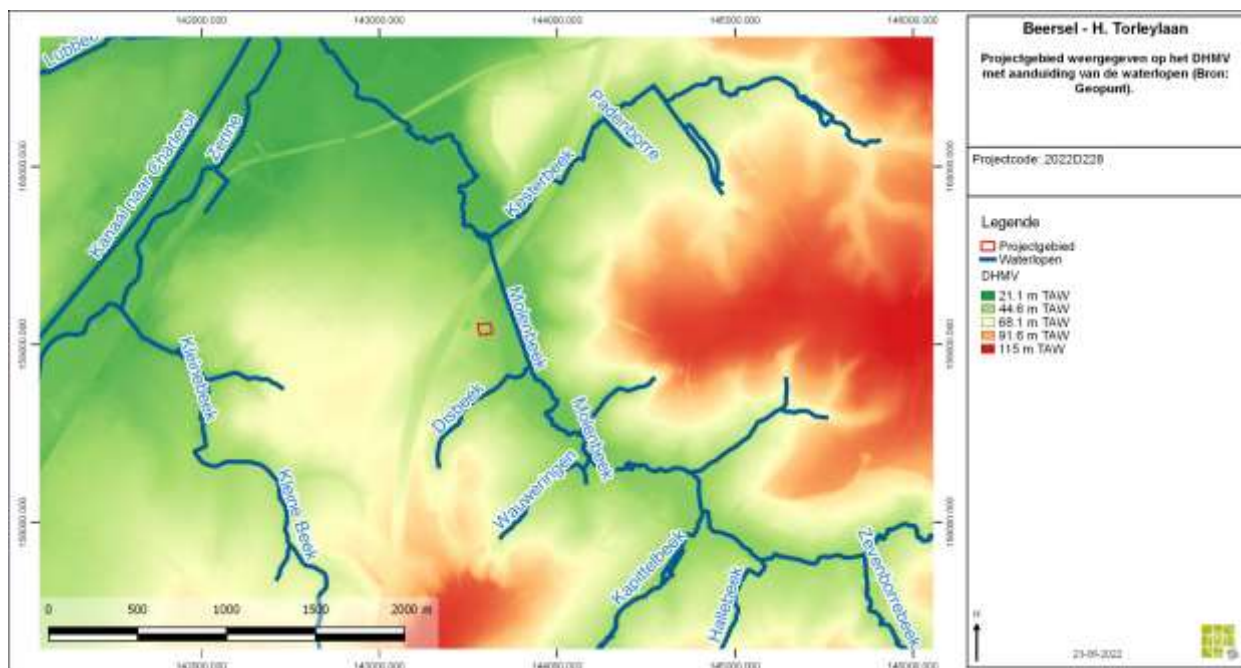
Het microreliëf binnen het terrein varieert tussen 41,3 en 46 m TAW. Het terrein helt sterk af in oostelijke tot zuidoostelijke richting naar de beekvallei van de Molenbeek toe. Het terrein is sterk erosiegevoelig.

Hydrografisch behoort het projectgebied tot het Dijlebekken, deelbekken Zenne-Molenbeek.

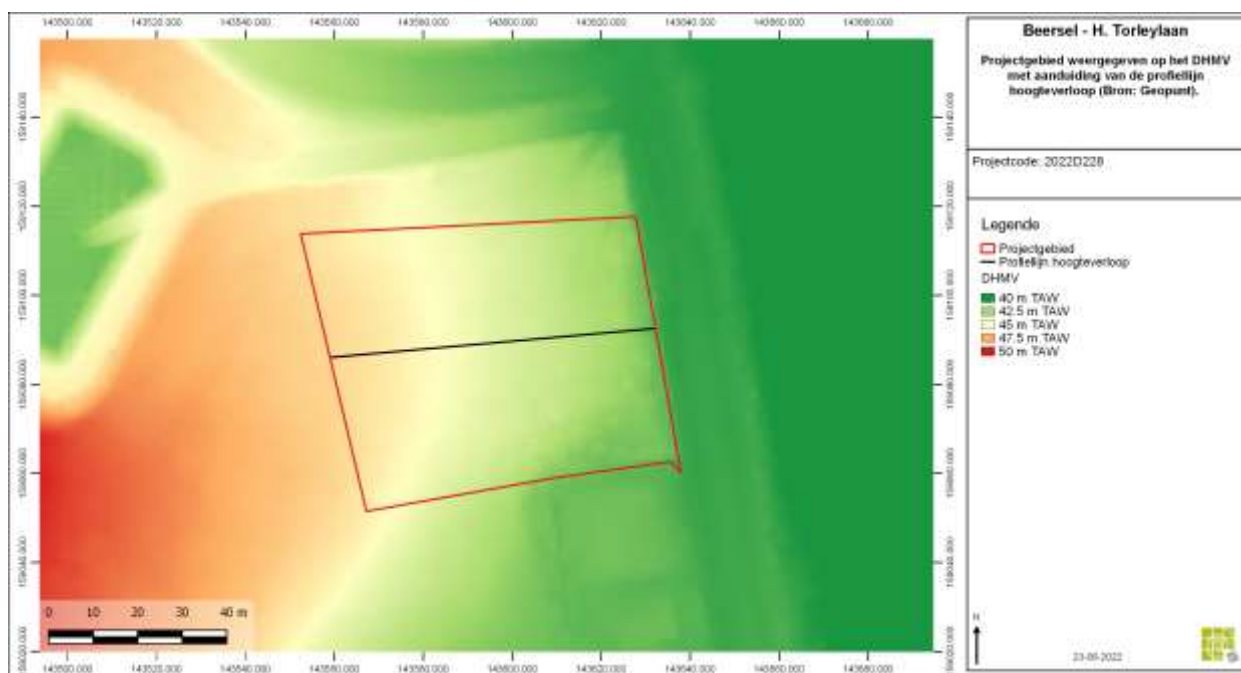
De locatie, op hoger en droger terrein vlakbij een beekvallei moet ongetwijfeld zeer aantrekkelijk geweest zijn voor rondtrekkende jager-verzamelaars. Ook voor vroege landbouwers moeten de vruchtbare, droge zandleemgronden geschikt geweest zijn.

³ Schroyen K., Buffel P., Matthijs J., 2003

Figuur 8: Projectgebied weergegeven op het Digitaal Hoogtemodel van Vlaanderen (Bron: Geopunt).

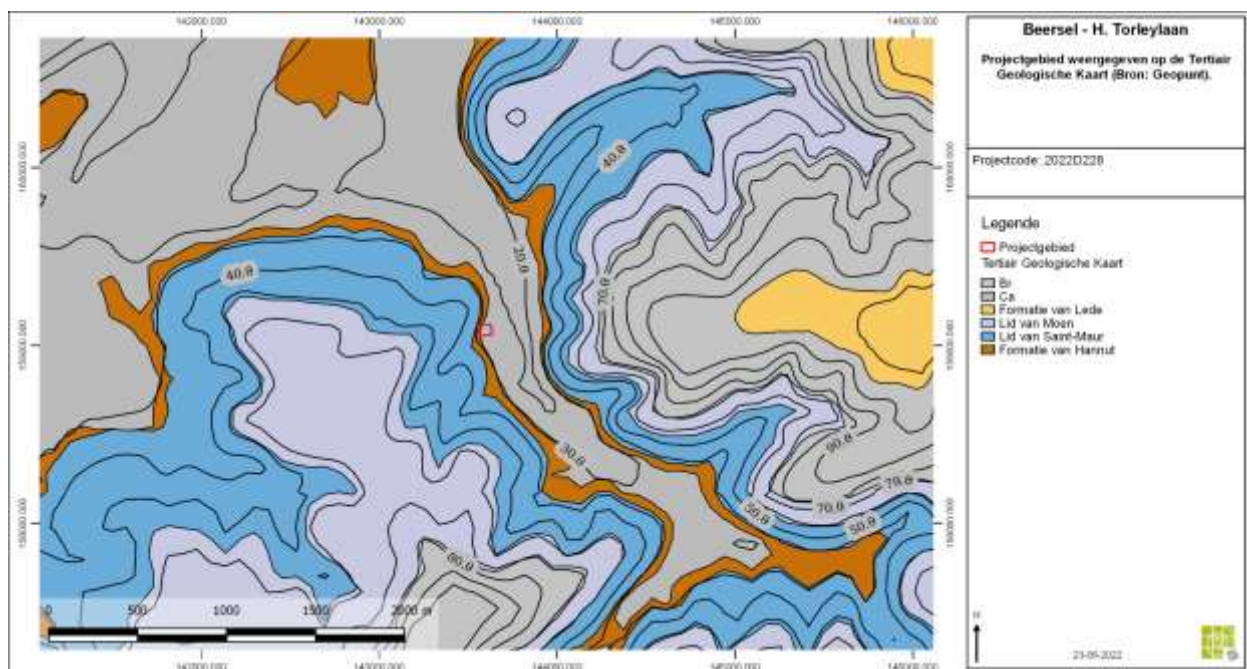
Figuur 9: Projectgebied weergegeven op het Digitaal Hoogtemodel van Vlaanderen (Bron: Geopunt).

1.4.2.2 Tertiaire lithostratigrafie

De westelijke zijde van het projectgebied situeert zich ter hoogte van de **Formatie van Hannut**.

Deze formatie is tijdens het vroeg tot midden Thanetiaan (59.2 - ca. 57 Ma) in een marien tot ondiep marien milieu afgezet. Het is opgebouwd uit grijsgroen fijn zand, onderbroken door dunne kleihoudende intercalaties en plaatselijk zandsteen. Naar onder toe wordt de afzetting kleiiger tot kleiig zand en zandige klei. De afzetting ontsluit in de regio rond Hesbaye en Hainaut en kent een variabele dikte. Samen met de jongere Formatie van Tienen vormt de Formatie van Hannut de Landen Groep. Binnen de Formatie van Hannut kunnen vijf leden worden onderscheiden: Lid van Chercq, van Lincet, van Halen, van Waterschei en van Grandglise.

Voor de oostelijke zijde van het plangebied worden geen tertiaire lagen bovenop de sokkel weergegeven. Hier situeren de quartaire lagen zich rechtstreeks op de sokkel. Volgens het kaartblad zijn hier **gesteenten uit het Cambrium** te situeren⁴. Deze lagen bevatten kwartsieten en donkergrijze phylladen.

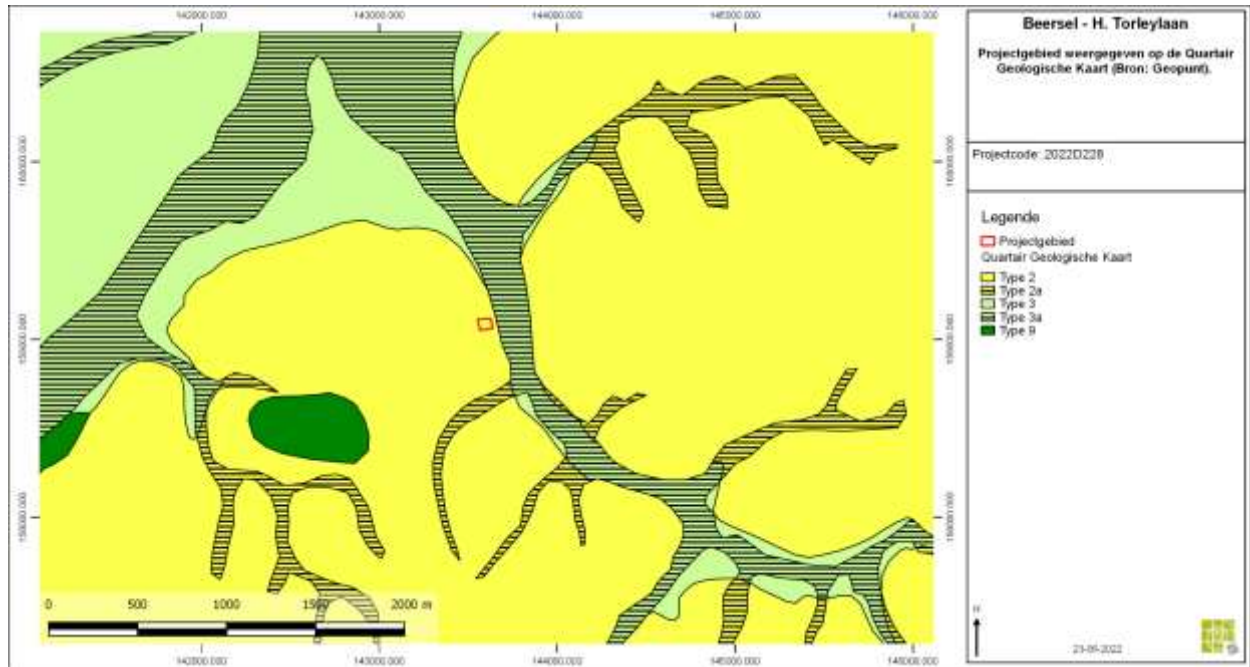

Figuur 10: Projectgebied weergegeven op de Tertiair Geologische Kaart (Bron: Geopunt).

⁴ Schroyen K., Buffel P., Matthijs J., 2003

1.4.2.3 Quartaire lithostratigrafie

Het projectgebied is gelegen in het **Quartair Type 2**. Dit type bestaat uit een eolische afzetting van het Weichseliaan tot mogelijk Vroeg-Holoceen (zandleem tot leem). Deze afzetting kan eventuele hellingsafzettingen van het Quartair bevatten.

Figuur 11: Projectgebied weergegeven op de Quartair Geologische Kaart (Bron: Geopunt).

	Midden-neolithicum: snedefragment van een gepolijste bijl met spitsovale doorsnede. Kleine ongeretoucheerde afslag in grijze silex met nog aanwezige cortex. Romeinse tijd: bouw materiaal. Karolingische periode: kerk. Onder de fundering van de rechterzijbeuk van de kerk vond men een houten grafkist. Men vermoedt een eerste houten kapel uit 9de-10de eeuw. Misschien was deze gevestigd op een reeds bestaande christelijke begraafplaats? Tevens werd een vlakgraf aangetroffen. Een 14C datering van de houten boomkist geeft een datering van 768-1023 cal AD. Bron: Taelman G., 1989. Prehistorisch materiaal uit de Sint-Jan-Baptistkerk te Huizingen, Bal A. 1989: De voormalige Sint-Jan-Baptistkerk te Huizingen (Gem. Beersel). Archeologisch Bodemonderzoek (1955, 1967) Hallensia 11/3, 54-55.
1491	Opgraving (1898-1901) Midden-Romeinse tijd: grafheuvel, rond heuveltje. De schuur van de nabijgelegen hoeve was geplaveid met tegulae. Op de weg werden tegulae- en baksteenfragmenten en ijzerslakken aangetroffen. Recente beschadiging aan de heuvel door aanleg ondergrondse parking. In het centrum van de heuvel werd een regelmatige kuil opgemerkt met daarin houtskool, tegulae, scherven, dierenbeenderen, een gebroken aardn buis en zilveren Denarius (222-235), een geplunderde grafheuvel? Bron: de Loë, A. 1898: Découverte de vestiges belgo-romains entre Buysinghen et Tourneppe, Annuaire de la Société d'Archéologie de Bruxelles 10, 12-13; LENS A. en M. MEGANCK 1987-1988: De Gallo-Romeinse bewoning in Vlaanderen: Vlaams Brabant begrensd door Oost-Vlaanderen en het kanaal van Charleroi-Vlaams Brabant tussen het kanaal Brussel-Charleroi en de Dijle, (cursus historische kritiek), ongepagineerd.
1492	Opgraving (onbekend) Romeinse tijd: grote hoeveelheid tegulae en imbrices, dakpanoven met bewaarde basis. Bron: Cumont G. 1900: Découverte à Buysinghen (Brabant) d'un four à tuiles de l'époque Belgo-Romaine, Annales de la Société d'Archéologie de Bruxelles 14, 173-181; LENS A. en M. MEGANCK 1987-1988: De Gallo-Romeinse bewoning in Vlaanderen: Vlaams Brabant begrensd door Oost-Vlaanderen en het kanaal van Charleroi-Vlaams Brabant tussen het kanaal Brussel-Charleroi en de Dijle, (cursus historische kritiek), ongepagineerd.
1494	Opgraving (onbekend)

	Romeinse tijd: smidse? Of smelterij, brandlaag. Molensteen en handgekapte stenen, fragmenten dakpannen, spijkers, resten verbrend hout, polijststeen, bronzen voorwerp, stuk slijpsteen, aardewerk. Bron: de Loë, A. 1903: Découverte de débris romains à Buysingen (Brabant), Annales de la Société d'Archéologie de Bruxelles 17, 98; LENS A. en M. MEGANCK 1987-1988: De Gallo- Romeinse bewoning in Vlaanderen: Vlaams Brabant begrensd door Oost-Vlaanderen en het kanaal van Charleroi-Vlaams Brabant tussen het kanaal Brussel-Charleroi en de Dijle, (cursus historische kritiek), ongepagineerd.
1497	Toevalsvondst (onbekend) en Opgraving (1967) middenneolithicum: silexknol Romeinse tijd: metalen oortje van een bronzen pot Midden-Romeinse tijd: Romeinse kelder, voorzien van trap, de 2 resterende muren in zandsteen, vloer uit aangestampte klei. Bodem was bedekt met dakpanfragmenten en brokken sluipstenen. Atelier voor de productie van slijpstenen? Alle stadia van bewerking gevonden. De scherven dateren uit de 2de helft 2de – begin 3de eeuw. Brandsporen zouden op een verwoesting in de 3de eeuw wijzen. Bron: Thiébaux, A., Goemaere, E. & Herbosch, A., 2012. Un atelier gallo-romain de pierres à aiguiser découvert à Buizingen (Hal, Belgique) : reconstitution des étapes de fabrication et détermination des origines géologiques et géographiques du matériau. Revue du Nord Archéologie de la Picardie et du Nord de la France, 94(398), pp.143-157.; Pierrard J.M. 1971: Découverte d'un atelier de fabrication de pierres à aiguiser d'époque romaine à Buizingen, Ucclesia, 38, 7-11
3035	Evaluerend terreinonderzoek (1977) Vroeg-Romeinse tijd: 2 afvalkuilen met dakpannen, polijststeen, keramiek in ijzertijdtraditie en natuursteen. Enkele scherven terra sigillata, dolia, kookpotten en geknikte schaal in aardewerk in ijzertijdtraditie. Bron: De Meulemeester J. 1977: Dworp (Brab.): Romeinse bewoningssporen, Archeologie 2, 118
151597	Opgraving (1899) Romeinse tijd: grafheuvel, kleine stukjes dierenbeenderen, houtskoolsporen, keramiek: 3 scherven ruw Gallo-Romeins aardewerk. Bron: de Loë A. 1900: Rapport sur la situation actuelle de la Société et sur ses travaux de l'exercice 1899, Annuaire de la Société de l'Archéologie de Bruxelles, deel XI, 40-42; S.n. 2010: Prehistorische en Romeinse grafheuvels te Halle, Hallensia 32.4, 9-10

164505	Opgraving (1984) 16de eeuw: hoeve, funderingen van een groter gebouw. 2de helft 16de eeuw – 3de kwart 20ste eeuw. Bron: Van Eenhooge, D., 1984. Het Rood Kloosterken - een archeologisch vooronderzoek. M&L monumenten en landschappen, 3(3), pp.30-39.
--------	---

II. Archeologische indicatoren

Historisch-cartografische en iconografische data

1481	Erfgoedonderzoek steentijd: 'bewoningssporen'
1701	Erfgoedonderzoek late middeleeuwen: hoeve
1702	Erfgoedonderzoek late middeleeuwen: kasteel
1704	Erfgoedonderzoek 17de eeuw: kapel
1797	Erfgoedonderzoek late middeleeuwen: hoeve

Veldprospecties

161	Veldkartering (1899) neolithicum: collectie silex van Cumont. Bij de opgraving van 1899 werden 2 fragmenten artefacten gevonden. Datering is onzeker Bron: BORREMANS R. 1963: De streek van Halle, van de voorgeschiedenis tot de vroege middeleeuwen, Eigen schoon en de Brabander 46, 1-2, 83
1495	Veldkartering (1903) Romeinse tijd: tegulae, Romeinse munten, aardewerk, maalsteenfragment.

	late middeleeuwen: hoeve. Moet na 1321 opgericht zijn. In 1595 na de godsdiensttroebelen verwoest, in 1779 werd de vakwerkbouw vervangen door steenbouw. Bron: de Loë A. 1899: Découverte de vestiges belgo-romains entre Buysinghen et Tourneppe, Annuaire de la Société d'Archéologie de Bruxelles 10, 13-14; de Loë, A. 1903: Découverte de débris romains à Buysingen (Brabant), Annales de la Société d'Archéologie de Bruxelles 17, 98
20122	Veldkartering (1932) Romeinse tijd: tegulae, grof aardewerk Bron: Borremans R. 1963: De streek van Halle, van de voorgeschiedenis tot de vroege middeleeuwen, Eigen Schoon en de Brabander 46.7-8, 349
150624	Veldkartering (2010) Onbepaald: heuvellichaam uit klei of leem met kleine brokjes rode tegulae. Bron: Pauwels D. 2010: Vondstmelding Halle/Buizingen - Kluisbos (prov. Vlaams-Brabant), onuitgegeven VIOE-rapport

Metaaldetectie

Luchtfotografie

2011	Indicator luchtfotografie (1968) Onbepaald: kuilen
------	--

Toevalsvondst

1493	Toevalsvondst (1902); NK: 250 m Romeinse tijd: bouw materiaal. Bron: Lens A. & Meganck M., 1987-1988. De Gallo- Romeinse bewoning in Vlaanderen: Vlaams Brabant begrensd door Oost-Vlaanderen en het kanaal van Charleroi-Vlaams Brabant tussen het kanaal Brussel-Charleroi en de Dijle, (cursus historische kritiek).
158556	Toevalsvondst (1970-1979) Romeinse tijd: op een diepte van 1,2 a 1,5 m werd een laag aangesneden met dakpanfragmenten en slijpsteen

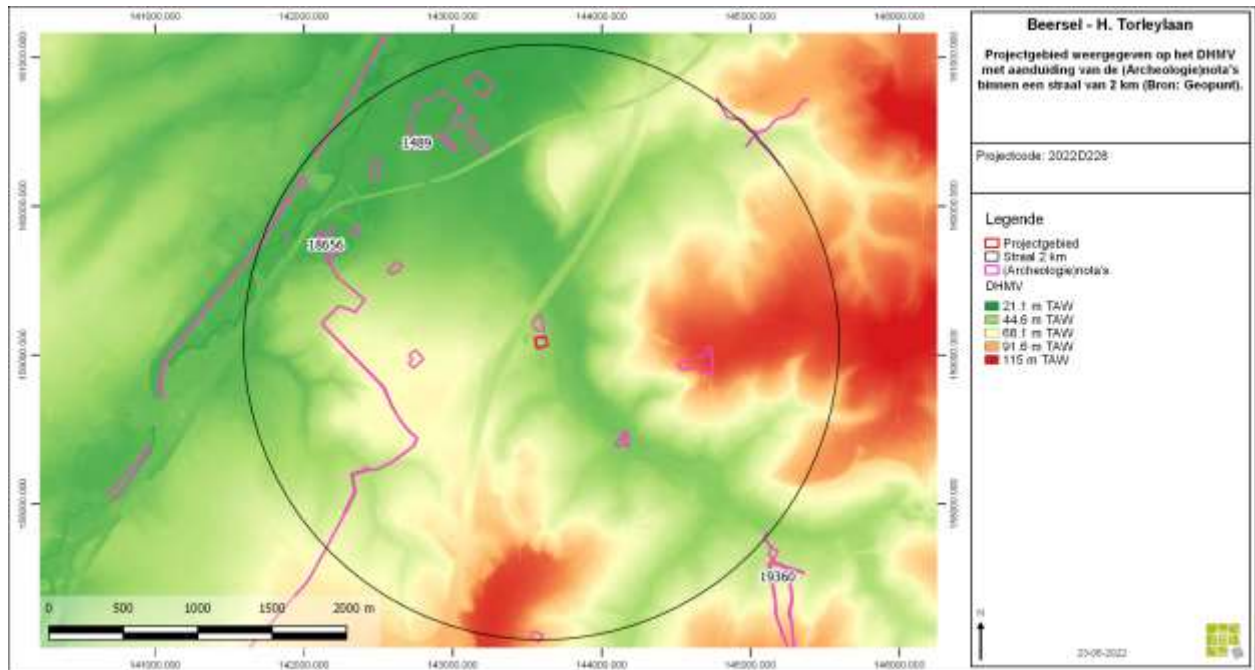
	Bron: Vlaams-Brabant, Halle, Voorstel tot bescherming als monument. Verantwoordingsnota bij het beschermingsvoorstel als monument van 'Enkele grafheuvels', 21/09/2007
--	--

Onbepaald

1810	Onbepaald; NK: 150 m Late middeleeuwen: watermolen Bron: Verbesselt J., 1985. De Dekenij Halle - I, Het parochiewezen in Brabant tot het einde van de 13e eeuw, deel 19, 447.
1811	Onbepaald; NK: 150 m Late middeleeuwen: watermolen. Eerste vermelding uit 1321. Bron: Verbesselt J., 1985. De Dekenij Halle - I, Het parochiewezen in Brabant tot het einde van de 13e eeuw, deel 19, 447.
1817	Onbepaald; NK: 150 m Late middeleeuwen: motte Bron: Verbesselt J., 1985. De Dekenij Halle - I, Het parochiewezen in Brabant tot het einde van de 13e eeuw, deel 19, 461-465.
1818	Onbepaald; NK: 150 m 16de eeuw: hoeve gebouwd in 1545-1550 door Pieter Boisot. Bron: Verbesselt J., 1985. De Dekenij Halle - I, Het parochiewezen in Brabant tot het einde van de 13e eeuw, deel 19, 465.
1820	Onbepaald; NK: 15 m Nieuwe tijd: lusthof, teruggaand op een middeleeuws waterkasteel. Bron: Verbesselt J., 1985. De Dekenij Halle - I, Het parochiewezen in Brabant tot het einde van de 13e eeuw, deel 19, 465.

Overzicht recent onderzoek dat nog niet is opgenomen in de CAI

In de omgeving van het plangebied werden tevens enkele archeologienota's opgesteld. De nota's waarbij reeds een vervolgonderzoek werd uitgevoerd worden hieronder verder toegelicht.

Figuur 14: Projectgebied weergegeven op het DHMV met aanduiding van de (Archeologie)nota's binnen een straal van 2 km (Bron: Geopunt).

Beersel Ter hoogte van de Waterstraat en de Kerkstraat bureaustudie – LBO - PIB (ID 13937⁵ en 19360⁶)

Tijdens het proefsleuvenonderzoek werden 7 sporen van antropogene oorsprong herkend. Vier hiervan bleken op basis van hun algemene kenmerken qua aflijning en vulling waarschijnlijk een vrij recente oorsprong te hebben. Het gaat om drie kuilen en een greppel. De drie andere grondsporen, één kuil en twee greppels hebben waarschijnlijk een oudere oorsprong. Een genuanceerde datering blijft echter uit door het ontbreken van enig dateerbaar materiaal.

Halle Buizingen Lembeek bureaustudie – LBO – VAB (ID 14107⁷ en 18656⁸)

Tijdens het verkennend archeologisch booronderzoek zijn geen archeologische indicatoren aangetroffen die kunnen wijzen op de aanwezigheid van een vuursteenartefactensite in het plangebied. Wel is in een aantal boormonsters aardewerk ingezameld dat teruggaat tot de middeleeuwen, de Romeinse periode en mogelijk zelfs de ijzertijd. De aanwezigheid hiervan kan op sporenvindplaatsen in de buurt wijzen. De impact van de geplande werken is echter te

⁵ <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/13937>

⁶ <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/19360>

⁷ <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/14107>

⁸ <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/18656>

beperkt, waardoor een vervolgonderzoek in de vorm van proefsleuven niet langer kan leiden tot kenniswinst.

Beersel G. Demeurslaan bureaustudie – LBO – PIB – opgraving (ID1828⁹, 10531¹⁰ en opgravingsID 1489¹¹)

Voor aanvang van het onderzoek was reeds geweten dat het terrein zich ter hoogte van het neerhof van de motte van Neerdpark bevond. Tijdens het proefsleuvenonderzoek kwam een groot aantal sporen aan het licht. Het betrof verschillende kuilen, paalkuilen, grachten en greppels. Hierbij werd slechts een beperkt aantal vondsten teruggevonden. Op basis van enkele scherven grijs aardewerk konden verschillende sporen in de volle middeleeuwen gedateerd worden.

De opgraving bracht enkele vuursteenartefacten en Romeinse vondsten aan het licht. Deze werden echter telkens niet in situ aangetroffen maar bevonden zich in middeleeuwse sporen. De meeste sporen dateren uit de middeleeuwen. Hoewel er enkele Merovingische contexten werden aangetroffen, is de bewoning pas met zekerheid aan te tonen vanaf de 10^e of 11^e eeuw. Het betreft aanvankelijk twee erven. Later wordt het omliggende landschap ingericht tot een mottecomplex. Hiervan werden de gracht en een klein gedeelte van het neerhof aangetroffen. Er wordt vermoed de motte werd opgetrokken in opdracht van de Hertog van Brabant tijdens de Grimbergse Oorlog, wat een datering tussen 1139 en 1159 zou geven. Dit kon echter niet met zekerheid worden bevestigd. De mottegracht werd na 1300 gedempt. Dit gebeurde mogelijk gelijktijdig met het omvormen van de motteburch tot het kasteel. Slechts een beperkt aantal sporen dateren van na deze periode.

⁹ <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/1828>

¹⁰ <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/notas/10531>

¹¹ <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/rapporten/eindverslagen/1489>

1.4.3.2 Historische context en bekende archeologische vindplaatsen

Archeologische vondsten in Huizingen wijzen op menselijke aanwezigheid vanaf de prehistorie. De oudste bewoningssporen zijn in de Romeinse periode te plaatsen. In de restanten van de kerk van het oude centrum werden Romeinse fragmenten in de muren gevonden. Het ging om recuperatiebouwmaterialen wat wijst op een Romeinse nederzetting in de omgeving. In de wijk Eizingen (Halle) en op de Sollenberg werden eveneens Romeinse restanten aangetroffen en vermoedelijk verwijst de naam Kesterbeek naar een Romeins castrum of fort, al kon dit niet gelokaliseerd worden.

Huizingen zou als Frankische landbouwnederzetting zijn ontstaan. De naam zou afkomstig zijn van Huntso-inga-haim of woning van de lieden van Huntso. De naam wordt voor het eerst vermeld in 1134 of 1137. De eerste nederzetting zou overeen komen met het Hof ter Borch, vermoedelijk het huidige kasteel van Huizingen, of zijn landbouwwitbating. De hofkapel zou zich ontplooiën tot het religieuze centrum van de gemeente. Op de Ferrariskaart (1770-1778) is ten zuiden van de Sint-Jan-Baptistkerk een ommuurd kerkhof en kleine woonkern te zien. Rond het dorpsplein lagen enkele gebouwen. De pastorie (oudste vermelding 1260) stond iets oostelijker, weg van het dorpscentrum. Het originele dorp Huizingen werd in drie fases ontmanteld: door de parkaanleg van Albert Vaucamps vanaf 1875 (infra), de nieuwbouw van de parochiekerk in 1895-1899 en de aansluitende afbraak van de oude kerk (1900) en de aanleg van de R0/E19 in 1956-70. Bij de aanleg van de snelweg bleef het kasteeldomein gespaard. Het centrum van de oude dorpskern van Huizingen werd hierbij echter volledig vernield. Nadat de nieuwe kerk was opgericht verplaatste de bebouwing zich in de richting van het nieuwe dorpscentrum en de H. Torleylaan.

Huizingen bleef ook in de 19de eeuw nog geruime tijd een typische landbouwgemeente met beperkte verspreide bebouwing. Langs de rivierbedding lagen beemden. Op het einde van de 18de eeuw waren 2 van de 3 watermolens van Huizingen in gebruik voor de papierproductie. De aanleg van de spoorlijnen, de Alsebergsesteenweg in de 19de eeuw en de R0/E19 in de 20ste eeuw, betekende een stimulans voor de industrialisatie van de gemeente. Tussen 1840 en 1932 verviervoudigde het inwonersaantal van bijna 600 naar 2236 inwoners¹².

Ca. 230 m ten noordoosten van het projectgebied is het kasteel van Huizingen gelegen. Dit gebouw of een voorloper ervan moet reeds in 1491 aanwezig geweest zijn op de huidige locatie. Mogelijk volgde dit bouwwerk op een eerdere voorloper die iets ten noorden ervan gelegen was. Het huis dat voor het eerst in 1491 in een cijnsboek werd omschreven, werd in 1540 verkocht aan de eerste Heer van Huyzingen. Het gebouw brandde, mogelijk onder invloed van de godsdiensttroebelen, af aan het begin van de 16de eeuw, waarna het in 1545 werd heropgebouwd. Sindsdien staat het domein bekend als ‘Hoff ter Borcht’ of ‘Speelhuys’. Het domein werd verschillende malen overgeërfd en verkocht en is sinds 1939 eigendom van de provincie. Tussen 1875 en 1881 kreeg het kasteel zijn huidige uitzicht. Het oorspronkelijk U-vormige kasteel werd in verschillende fasen verbouwd tot een vierkante plattegrond. Het landschapspark met bijgebouwen rond het kasteel werd tussen 1875 en 1893 aangelegd. Daarnaast waren hier serres, boomgaarden, een stokerij, smidse en intendantswoning gelegen.

¹² Agentschap Onroerend Erfgoed 2022: Huizingen [online] <https://id.erfgoed.net/themas/14066> (Geraadpleegd op 27-06-2022)

Het gehucht Nekkerspoel verdween volledig door de aanleg van het kasteelpark. Nadat het terrein in handen kwam van de provincie werd het omgevormd tot een recreatiegebied met wandelbaden, zwembaden, tennisvelden, horeca, Het kasteel werd in 1968-88 nogmaals gerenoveerd tot horeca-, congres- en tentoonstellingsplaats¹³.

¹³ Agentschap Onroerend Erfgoed 2022: Domein en kasteel van Huizingen en alpiene tuin Bloemendal [online] <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/38897> (Geraadpleegd op 27-06-2022)

1.4.3.3 Archeologische indicatoren en cartografische bronnen

Op de Ferrariskaart wordt het terrein integraal ingetekend als akkerland. Door de zuidoostelijke hoek van het terrein loopt een veldweg. Naar alle waarschijnlijkheid dient het terrein echter iets oostelijker, aanpalend aan de weg gesitueerd te worden. Deze weg komt overeen met de huidige H. Torleylaan. Ca. 230 m ten noordoosten van het plangebied is een kasteeldomein gelegen. Het betreft het kasteel van Huizingen. Dit kasteel is tot vandaag aanwezig en behoort tot het ruimere provinciedomein Huyzingen (cfr. supra 1.4.3.2)¹⁴. Het centrum van Huizingen is ca. 300 m ten noorden a noordoosten van het terrein gelegen. Ter hoogte van de huidige E19 en de straat Oud Dorp. De huidige dorpskern situeert zich aan de overzijde van de E19.

De omgeving rondom het terrein bestaat uit grote partijen akkerland omgeven door het ‘Veerstt. Prs. Bosch’ ten oosten en ‘Kluys Bosch’ ten westen. Er zijn enkele verspreide hoeves terug te vinden.

Het 19de-eeuwse kaartmateriaal geeft geen verdere invulling aan het terrein. Ook hier situeert de dorpskern zich nog ca. 300 m ten noorden à noordoosten. Precies ten noorden van het terrein is een dreef gelegen die het verlengde vormt van de toegangs-dreef tot het kasteeldomein. De Vandermaelenkaart geeft daarnaast aan dat het terrein sterk afhelt in oostelijke richting.

Figuur 15: Projectgebied weergegeven op de Ferrariskaart, 1771-1777 (Bron: Geopunt).

¹⁴ Agentschap Onroerend Erfgoed 2022: Domein en kasteel van Huizingen en alpiene tuin Bloemendal [online] <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/38897> (Geraadpleegd op 27-06-2022)

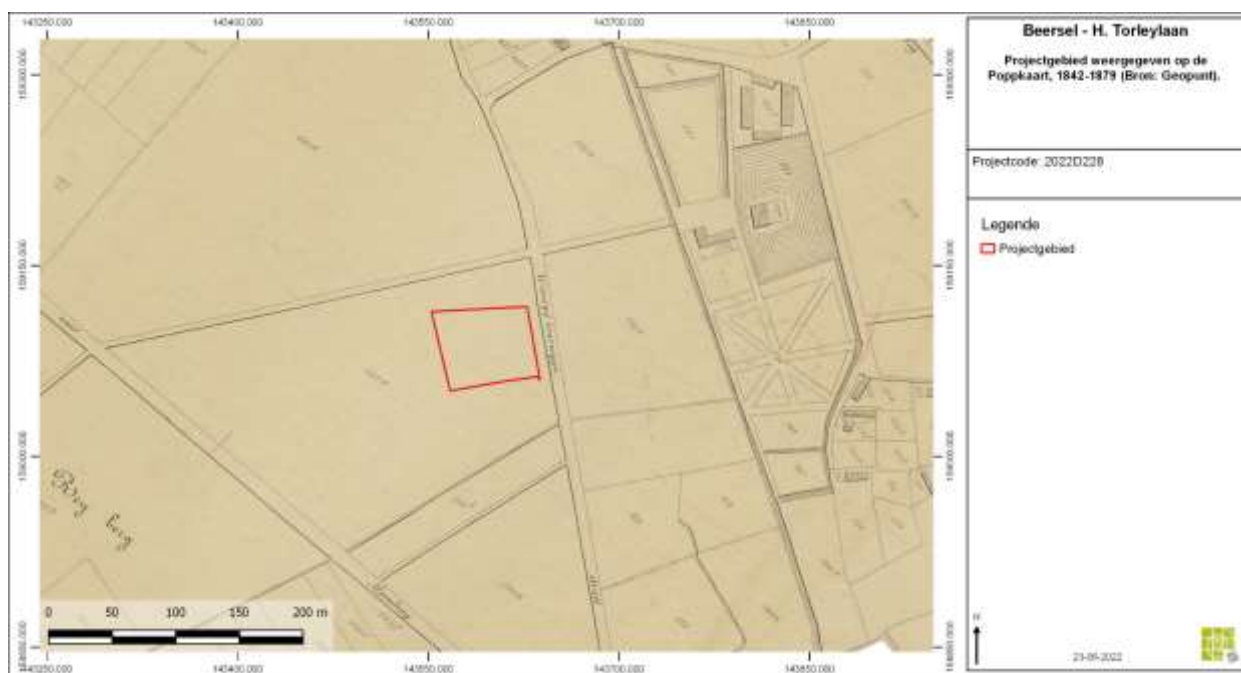
Figuur 16: Projectgebied weergegeven op de Ferrariskaart, 1771-1777 (Bron: Geopunt).

Figuur 17: Projectgebied weergegeven op de Atlas der Buurtwegen, ca. 1840 (Bron: Geopunt).

Figuur 18: Projectgebied weergegeven op de Vandermaelenkaart, 1846-1854 (Bron: Geopunt).

Figuur 19: Projectgebied weergegeven op de Poppkaart, 1842-1879 (Bron: Geopunt).

1.4.3.4 Huidige gebruik en verstoringen

De orthofotosequentie geeft de evolutie weer in het bodemgebruik binnen de contour van het plangebied gedurende de laatste decennia. Het projectgebied onderging slechts weinig veranderingen doorheen de tijd. Op de oudste luchtfoto uit 1971 is het gebruik integraal in gebruik als grasland. Het daaropvolgende beeld geeft langs de oostelijke zijde van het terrein de boszone weer. Deze zone is recent in omvang afgenomen. Ook de woningen ten zuiden, de waterpartij ten westen en het sportcomplex ten oosten van het plangebied zijn allen reeds aanwezig op het oudste luchtbeeld.

Figuur 20: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, kleinschalig, zomeropnamen, 1971 (Bron: Geopunt).

Figuur 21: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, kleinschalig, zomeropnamen, 1979-1990 (Bron: Geopunt).

Figuur 22: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, middenschallig, winteropnamen, 2000-2003 (Bron: Geopunt).

Figuur 23: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, middenschallig, winteropnamen, 2008-2011 (Bron: Geopunt).

Figuur 24: Projectgebied weergegeven op de orthofoto, middenschallig, winteropnamen, 2020 (Bron: Geopunt).

1.5 Synthese

De opdrachtgever plant de realisatie van nieuwe sportinfrastructuur aan de Henri Torleylaan te Huizingen, deelgemeente van Beersel. Het volledige projectgebied is ca. 4336 m² groot en in gebruik als grasland.

Volgens de traditionele landschappenkaart bevindt Huizingen zich in de Brabantse leemstreek. Het onderzoeksgebied is gelegen op de overgang van het Brabants Plateau en de vallei van de Molenbeek ten oosten. De Quartairgeologische kaart geeft ter hoogte van het onderzoeksgebied een profielopbouw weer van eolische afzettingen van het laat-Pleistoceen tot vroeg-Holoceen die rusten op de afzettingen van het Tertiair. Enkele 100-en meter ten zuiden stroomt de Disbeek, een kleinere zijtak van de Molenbeek. De bodemkaart geeft ter hoogte van het onderzoeksgebied een droge zandleembodem weer. Plaatselijk kan de top van het profiel bestaan uit colluvium, hetgeen gunstig kan geweest zijn voor archeologische bewaringscondities. Aan de andere kant bestaat ook de mogelijkheid dat een groot deel van het oorspronkelijke bodemprofiel is afgespoeld. De locatie, op hoger en droger terrein vlakbij een beekvallei moet ongetwijfeld zeer aantrekkelijk geweest zijn voor rondtrekkende jager-verzamelaars. Ook voor vroege landbouwers moeten de vruchtbare, droge zandleemgronden geschikt geweest zijn.

De cartografische bronnen geven een relatief open en landelijke omgeving weer waarbij de vallei van de Molenbeek een belangrijk element vormt. Op de Ferrariskaart is het onderzoeksgebied ingekleurd als akkerland en vrij van enige bebouwing. Het verloop van de huidige Henri Torleylaan is reeds aangegeven. Op het 19^e-eeuwse kaartmateriaal is geen wezenlijke verandering op te merken inzake het landgebruik, het terrein blijft vrij van bebouwing. Ook binnen de sequentie luchtbeelden van de voorbije decennia is weinig tot geen verandering op te merken inzake het landgebruik. Het terrein is sinds het oudste luchtbeeld in gebruik als grasland. Tegen de straatzijde bevindt zich een beboste zone.

In de omgeving zijn meerdere archeologische vindplaatsen en indicatoren gekend. Het merendeel van de gekende sites betreffen oudere waarnemingen. De CAI maakt op meerdere locaties melding van de aanwezigheid van Romeinse tumuli. Tevens wordt melding gemaakt van meerdere, vermoedelijke, artisanale sites waaronder een tegelbakkerij en ijzersmelterij. Tevens werd een verharde kelder in natuursteen aangetroffen waarvan men vermoedde dat er slijpstenen werden geproduceerd. Op verschillende locaties is ook het secundaire gebruik van Romeins bouwmateriaal vastgesteld in (vroeg-) middeleeuwse contexten. Tijdens de gevoerde onderzoeken werd eveneens silexmateriaal uit het neolithicum gerecupereerd. Dit was ook het geval bij enkele veldprospecties waarbij naast vondstmateriaal uit het neolithicum eveneens vondstmateriaal uit de Romeinse periode werd gerecupereerd. Recenter onderzoek aan de Demeurslaan bracht bewoningssporen uit de volle middeleeuwen aan het licht. Tevens werd er verspit vuurstenen materiaal en Romeins aardewerk ingezameld. Verder zijn in de CAI meerdere cartografische indicatoren van laatmiddeleeuwse rurale infrastructuur opgenomen.

Concreet dient ter hoogte van het onderzoeksgebied uitgegaan te worden van een trefkans inzake archeologisch erfgoed. Vooralsnog is geen informatie aan het licht gekomen waardoor aangenomen kan worden dat het terrein vrij is van archeologisch erfgoed. De verwachting bestaat uit zowel artefactensites als resten van bewoning, begraving of andere activiteiten in de vorm van bodemsporen. In de eerste plaats dient een landschappelijk bodemonderzoek de bodemopbouw en bewaringskansen te evalueren. Indien blijkt dat bodemhorizonten aanwezig zijn die kunnen wijzen op betere bewaringskansen m.b.t. artefactensites, dan dienen deze bemonsterd te worden in een verkennend grid. In het geval van een positieve staalname wordt

dit onderzoek aangevuld met waarderende boringen en/of testvakken. Met betrekking tot erfgoed bestaand uit bodemsporen is een proefsleuvenonderzoek de meest geschikte onderzoeksmethode om eventueel aanwezig erfgoed in kaart te brengen en de impact van de geplande werken hierop in te schatten.

2 Bibliografie

Agentschap Onroerend Erfgoed 2022: Domein en kasteel van Huizingen en alpiene tuin Bloemendal [online] <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/38897> (Geraadpleegd op 27-06-2022)

Agentschap Onroerend Erfgoed 2022: Huizingen [online] <https://id.erfgoed.net/themas/14066> (Geraadpleegd op 27-06-2022)

AGIV

DOV Vlaanderen

Geoportaal

Geopunt

NGI Cartesius

Schroyen K., Buffel P., Matthijs J., 2003, *Toelichting bij de Quartairgeologische Kaart – Kaartblad 31-39 Brussel-Nijvel*, Vlaamse overheid – Dienst Natuurlijke Rijkdommen.

Van Ranst, E. & Sys, C. 2000. Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen. Universiteit Gent.

